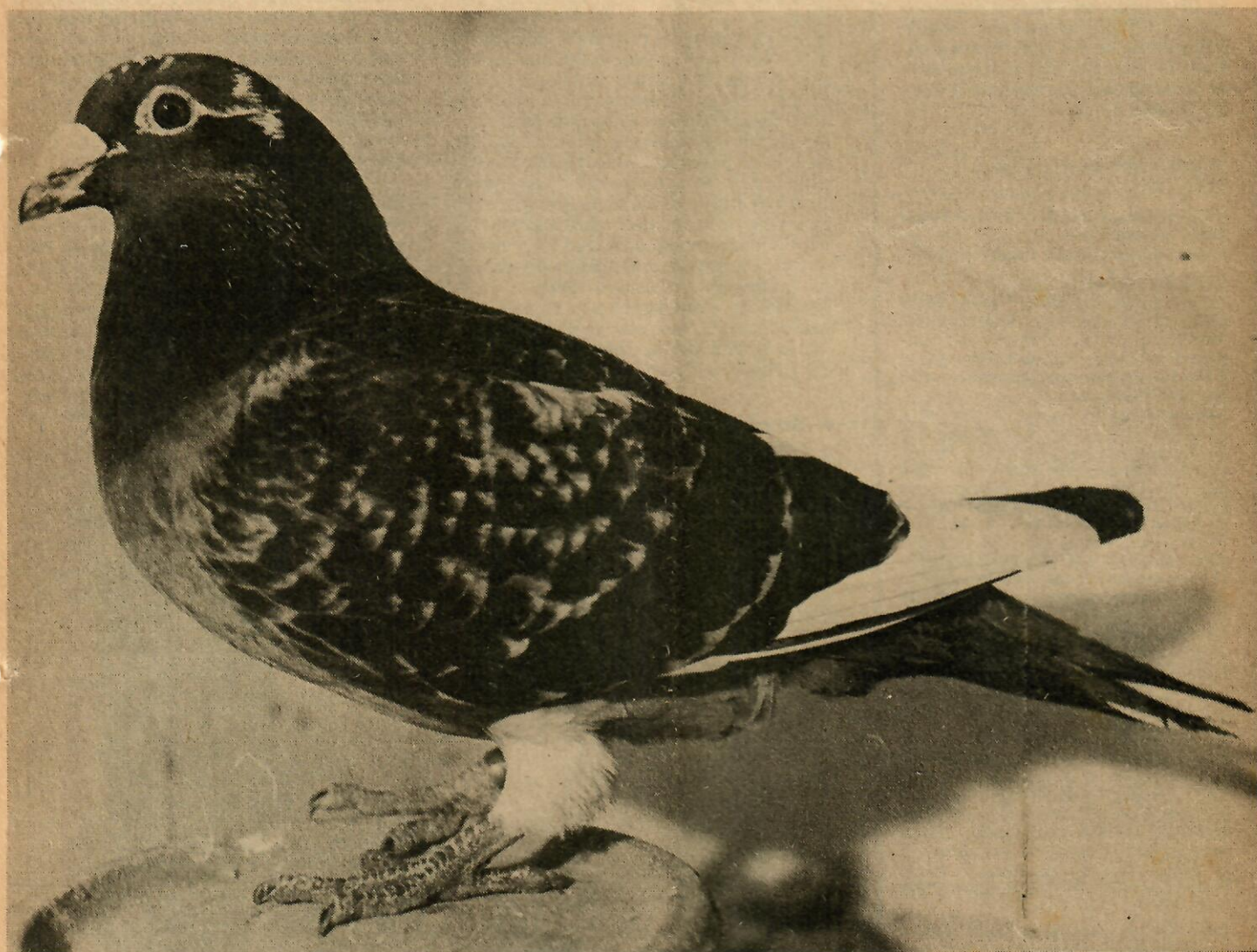

neerlands postduiven orgaan

4 augustus 1977
30e jaargang - no. 30
Verschijnt wekelijks

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE N.P.O. EN AANGESLOTEN BONDEN

INHOUD:	<i>Op bezoek bij de beste liefhebbers van Nederland</i>	938
	<i>In deze tijd</i>	939
	<i>Nationale concoursen</i>	941
	<i>Weekmengeling</i>	941
	<i>De story van het legendarische fondras Van Wanroij</i>	943
	<i>Verslag Nationaal Dax 31 juli</i>	948
	<i>Verloop der vluchten</i>	949

De B71-4415661 van Piet van de Heuvel, Horst, bijgenaamd 'Den Bels', staat in Noord-Limburg overal bekend. Geen wonder: hij stond al enkele keren bij Wie heeft ze beter en maakte deel uit van een Nederlandse Olympiade-ploeg. In 1974, 1975 en 1976 won hij totaal 48 prijzen (33 een op tien, waarvan 9 een op honderd) over 15.209 prijskilometers. Gemiddeld won hij de 40e prijs bij een gem. deelname van 614 duiven. Deze doffer is afkomstig van dhr. Adolf Cornu, Lede (B.).

NEERLANDS POSTDUIVEN ORGAAN

Officieel Orgaan van de N.P.O. en aangesloten bonden.
Waarin opgenomen De Limburgiadiuf

Redacteur: M. A. de Zeeuw.
Adres van administratie: Nieuwe Felle-noord 12, Postbus 256, Eindhoven. tel. 040-437003. Postgiro 1125459 t.n.v. Neerlands Postduiven Orgaan, Eindhoven.
Bank: Slavenburgs bank, Eindhoven - rek. no. 6443.01.015.
Abonnementsprijs: f 34,— per jaar, f 17,75 per halfjaar en f 9,50 per kwartaal bij vooruitbetaling. Kollektief verenigingsabonnement (alle leden) f 31,— per jaar. Weekabonnees (in plaatsen waar agenten zijn) 80 cent per nummer. Losse nummers 100 cent.

Alle kopij dient UITERLIJK DONDERDAG in ons bezit te zijn om in het nummer van de daarop volgende week te kunnen worden opgenomen. De opgave dient schriftelijk te geschieden.

TYPE OF SCHRIJF DUIDELIJK S.V.P.

Advertentietarief

drukspiegel 261 x 190 mm
aantal kolommen: advertentiepagina's 5 kolommen, elk 37 mm breed; tekstpagina's 3 kolommen, elk 58 mm breed
prijs per mm per kolom: advertentiepagina's 100 ct. per mm tekstpagina's f 220 ct. per mm.

Kontraktarieven worden u op aanvraag toegezonden.

Voor verkooplijsten speciaal tarief, inlichtingen bij de administratie.

In kleur. Indien de advertentie geheel of gedeeltelijk in blauw wordt gedrukt, wordt de advertentieprijs als volgt verhoogd:

tot ¼ pagina	f 25,—
van ¼ tot ½ pagina	f 50,—
van ½ tot ¾ pagina	f 75,—
van ¾ tot 1 pagina	f 100,—

Indien dit blad naar alle Nederlandse postduivenliefhebbers wordt gezonden (oplage plm. 56.000) worden de advertentieprijsen met 65 pct. verhoogd.

Het eerstvolgende nummer waarvoor dit geldt is no 32 wat verschijnt op 18 aug. a.s.

Op bezoek bij de beste liefhebbers van Nederland

Het is alweer een paar maanden geleden dat we van de redactie het verzoek kregen een reportage te maken van de 'Beste Liefhebber van Nederland 1976'. Door drukke werkzaamheden met een daarop volgende vakantie, krijgt u het verhaal over Nederlands beste liefhebbers wat later dan gepland, waarvoor onze excuses.

We hebben wel eens gezegd, dat er in Nederland net zoveel soorten kampioenen als verschillende kerken zijn. Het lijkt ons daarom goed u even uiteen te zetten om wat voor kampioenen het hier gaat. Welke maatstaven gehanteerd zijn om in dit geval tot een kampioenschap van Nederland te komen. Iedere postduivenhouder in Nederland, onverschillig waar hij woont, kan er aan meedoen.

Hij moet, voor ieder twaalfstal duiven dat hij in zijn bezit heeft, minstens één duif kunnen opgeven, die in de periode van begin april tot en met eind juli minstens zeven prijzen of 2.500 prijskilometers gewonnen heeft.

Een eis, die ogenschijnlijk niet moeilijk lijkt, maar in de praktijk verschrikkelijk moeilijk blijkt te zijn. Want er zijn niet zoveel duiven, die zeven prijzen in vier maanden verdienen. En als men er al één heeft, dan is dat meestal onvoldoende, omdat men voor ieder twaalfstal een zo'n geweldige klepper nodig heeft en dat is moeilijkheid nummer twee.

Speciaal de grote liefhebbers blijken in de meeste gevallen niet over zoveel goede duiven te beschikken dat ze er, per twaalfstal, één kunnen opgeven. Hiermede willen we

niet beweren, dat de grote liefhebbers geen goede duiven hebben. Ook aan deze wedstrijd doen verschillende grote liefhebbers mee.

Ook moet men met deze wedstrijd rekening houden. En het is niet denkbeeldig dat, wil men hier een kansje wagen, de belangen van het plaatselijk spel, de Kring, C.C., Afdeling en weet niet wat voor spel, niet, of niet geheel gediend worden.

De hoogste titel, die in Nederland te verdienen is, kwam in 1976 terecht bij

DE GEBROEDERS BREMAN TE GENE-MUIDEN

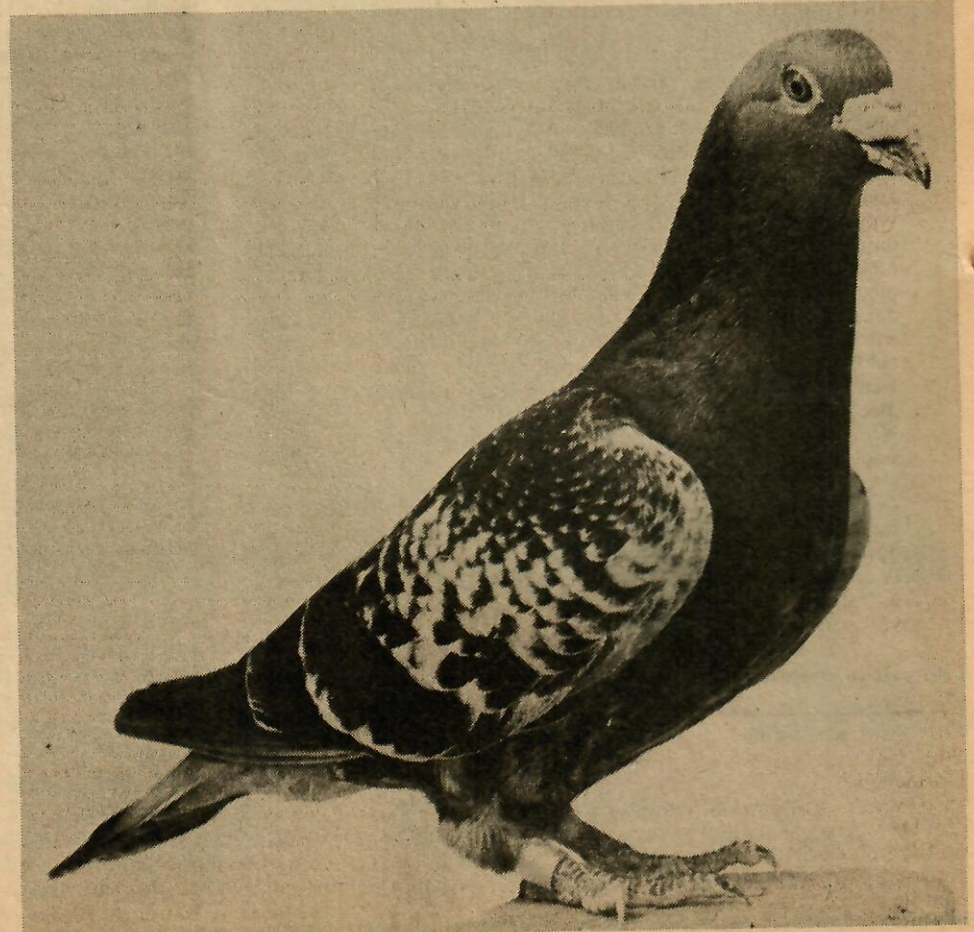
Deze combinatie bestaat uit de broers Reind en Piet. De duiven zijn bij Reind ondergebracht en Piet zal er wel niet meer aan doen dan ze op zaterdag afwachten als ze thuiskomen. Sinds kort heeft hij echter een prachtig hok achter zijn huis en met de jonge duiven gaat hij zelf aan de slag.

DE START

met de duiven was in 1959. Reind voetbalde nog en Piet had wat duiven op een hokje boven op het dak in de Langestraat. In 1963 werd het 'Gebroeders' en in '65 hing Reind de voetbalschoenen aan de wilgen.

Ze hadden het geluk dat ze een geweldige duif hadden opgevangen van een liefhebber uit Amersfoort, de z.g. 'Spikkelkop'. Deze duif vloog geweldig hard en vormde met een aantal duivinnen een geweldig kweekkoppel. Verder waren of kwamen er duiven van

• Stamdoffer H66-983244, soort 'Wolff'

IN DEZE TIJD

zit ik in de tuin en probeer m'n aandacht te bepalen bij het stukje dat ik moet schrijven. Tussendoor houd ik toch de kijker van de jongen in de gaten. Het is nu dinsdagmorgen en zondag werden ze gelost. In Soignies. Feitelijk vloegen ze voor noppes, want wij tellen voor dergelijke vluchten geen punten. Zaterdag deugde het niet en op het moment dat het gekund zou hebben, werd het te donker om het met die onervaren beestjes aan te durven. Intussen waren de ouden in Noyon los en dat het niet helemaal gaaf was, werd gedemonstreerd door een ongewoon verloop: verkeerde duiven voorop, uit tegenovergestelde richting, slecht binnenkomen etc. Ze maakten bij thuiskomst soms een wat ontredderde indruk. Een beste doffer die z'n vak uitstekend verstaat en normaal bijna uit de lucht in z'n broedhok vliegt, ging op de vloer lopen en toen ik hem naar z'n broedhok wilde sturen, lukte dat niet. Of hij vergeten was waar hij woonde! Toch geen verliezen.

Maar we meenden eerlijk dat, als de jongen ook gelost waren, er wel eens een slechtere afloop had kunnen zijn. Dus werd de lossing uitgesteld tot zondag. Het weer was die dag wederom slecht. Om half 1 begon het in Den Haag te regenen en dat duurde tot 4 uur. En om 1 uur vertelde Hilversum 3 dat de piepers los waren; 10 min. voor één uur.

We moesten elkaar wel even verbaasd aankijken en opperden dat het ginds goed weer was en het K.N.M.I. blijkbaar gezegd heeft dat de bui van rond 1 uur gauw voorbij zou zijn. Geen sprake van. Om 2 uur goot het in Zeeland en ook in Eindhoven. Een en ander heeft tot gevolg dat ik nu nog wacht op 14 piepers, dat is 1/3 van de 42 die ik inkorfde. Ik kreeg er ook nog één thuis met een gebroken poot en nog eef met een ontvelde buik. Ik sta niet alleen met m'n verlies. Iedereen kreeg klappen. Een hoge uitzondering kreeg 80% thuis doch gisteravond hoorde ik nog van 12 van de 38 weg, 5 van de 9, 6 van de 12 enz. Heel slecht en heel droef.

Het is me nog steeds een raadsel, maar ik geef bij voorbaat toe dat het aan mij ligt, dat al onze meteorologische instituten en de vrije weervoorspellers als De Jong en Pelleboer, geen zekerheid kunnen geven over 2 uur lang geen storing en geen regen over een afstand van 170 km. De ervaring leert trouwens dat ze het over 100 km ook niet weten. En dus worden er in juli/augustus, vooral tijdens de hondsdagen, honderdduizenden jonge duiven verspeeld.

Ik heb eerder geschreven dat een goed doorgefokt hok van tien jongen, zes goed bruikbare exemplaren heeft. En twee goede of heel goede. Men heeft mij wel eens aangesproken over de door mij genoemde algemeen bedoelde aantallen en daarbij naar de enorme verliescijfers bij rampvluchten verwezen. Precies alsof zondag jl. alleen de beste piepers naar huis gekomen zijn en de volgende dag de goede. Die dat meent en gelooft is er helemaal naast. Een slechte vlucht, laat staan een rampvlucht, trekt zich niets aan van kwaliteit. Er wordt dan, in dit geval onder de piepers, huis gehouden zonder aanzien des persoons en zonder dat ook maar in iets met goed of slecht rekening gehouden kan worden. Misschien dat zelfs de meest intelligente beestjes nog het meest gevoelig zijn voor rampspoed zoals van zondag jl. We weten overigens allen hoe veel kampioenen bij slechte vluchten met de ouden het loodje leggen.

Neen, storingen en geen zicht en regen en inversies veroorzaken slachtingen onder alle geleerden.

Een Noord-Hollandse vriend schreef me een brief waarin hij over de massale verliezen van piepers vragen stelt en gedachten oppert. Z'n inleiding stoelt op de ervaring dat Kring 2 van Afd. A op zaterdag Duffel vloog met flinke snelheid en geen verlies. Kring 1 vloog een dag later van Roosendaal. Traag verloop met veel verliezen. Tot zelfs 50%.

De briefschrijver vraagt of we altijd het weer de schuld mogen

geven. In de genoemde voorbeelden van Kring 1 en 2 ongetwijfeld wel, doch zijn er niet meer oorzaken. En hij geeft verslag van een gesprek onder vrienden:

De een zei dat we vroeger 10 à 12 jongen kweekten en er genoeg aan hadden. Een ander vult aan dat je zonder minstens 20 jongen nauwelijks meegeteld wordt. Overbevolking en het kweken uit weduwen zouden mede de oorzaak van de grote verliezen zijn.

Wat kwam er nog meer ter sprake? De vele soorten op een hok, het aanhouden van alles wat uit het ei kruipt en het dus niet tijdig ziften. Geen wonder dat er op deze wijze veel vogels verloren gaan, werd geopperd.

De briefschrijver zelf zit er naar mijn oordeel het dichtst bij: **de periode waarin met de jongen gespeeld wordt.** Vooral het tijdvak van de **hondsdagen** wordt door hem als zeer gevaarlijk genoemd.

Laat ik met het laatste beginnen: de tijd waarin we met piepers spelen. Welnu, waar winterjongen opgeleerd worden in april, al of niet met de ouden, zijn de verliezen veel kleiner. En die de natuur afwacht om af te richten, verspeelt ook minder duiven. Ik meen dan ook dat de midden zomer veelvuldig optredende storingen en onweersinvloeden in hoge mate verantwoordelijk zijn. Feitelijk zouden we vroeger én later met de jongen moeten spelen en daar onze kweek desnoods naar richten. De gevaarlijke hondsdagen worden dan vermeden.

Natuurlijk hebben er meer zaken schuld:

- grotere, soms te grote aantallen en daardoor minder zorg;
- een lichte mate van overbevolking; doch ook de niet te volle hokken krijgen dezelfde slaag;

- een wat minder scherpe selectie en het spelen met minder sterke natuurdruiven en dus meer gecultiveerde beestjes.

Het lijkt aannemelijk dat de vroegere sterke boereduiven meer rampvluchtbestand waren dan de tegenwoordige hoogveredelde en onder normale omstandigheden veel succesvollere kleppertjes.

Dat de kweek uit weduwen er mee te maken heeft geloof ik niet. Mijn beste duiven komen zowel uit weduwen als uit beroepskweeksters. Met de laatste bedoel ik dan duivinnen die hun hele leven niet anders doen dan kweken. Natuurlijk moeten, om er goede jongen uit te trekken, de weduwen gezond zijn en goed gehouden. Dit evenwel geldt voor alle duiven waaruit men jongen wil aanhouden.

Het praatje dat weduwen hun jongen onvoldoende aanleg meegeven, is niet meer dan een praatje. Ik herinner me zelfs dat wijlen L. Vermeijen uit Mariaburg beste duivinnen-weduwe maakte om ze te sparen. Ze zaten bij hem in een ruime open voliëre en werden goed verzorgd.

Toen de duiven na z'n overlijden verkocht werden, brachten ook de weduwen hoge prijzen op. En waarom niet. Weduwen zijn in principe van dezelfde kwaliteit als de kwekers en vliegers. Het zijn er immers zusters, tantes, nichten en soms moeders van. En ik ben nog nooit iemand tegen gekomen die z'n best deed om aan een stel slechte weduwen te komen. Wel dat het zonde en jammer gevonden werd dat met zulke pracht duivinnen niet gevlogen kan worden.

Minder zorg, grotere aantallen, een beetje overbevolking, hoger gecultiveerd en dus gevoeliger, het doet bij rampvluchten allemaal een beetje mee. De tijd echter, waarin de jonge duivenvluchten afgewerkt worden, is het meest schuldig.

En de meteorologie die als het op onze duiven aankomt alleen bij vast en mooi zomerweer goede voorspellingen geeft.

Maar anders ...!

v. d. H.

EN OVER MIJN DUIVEN:

het is dinsdagavond en ik verstuur dit stukje. Geen enkele van de 14 achterblijvers is teruggekeerd.

v. d. H.

Dhr. Goossens uit Zwolle en de Bruin uit Gorinchem.

In '67 waren ze al generaal-kampioen van de afd. D en ging er een duif van hem mee naar de Olympiade te Wenen.

Intussen waren de duiven in '63 verhuisd naar de Industrieweg en in '69 kwamen ze op het huidige adres aan de Sasdijk.

In '69 werd er, met succes, samengekweekt met Gradje Roeffen uit Grubbenvorst, een naam, die ook een aantal jaren bij 'Wie heeft ze beter' op het eerste plan stond.

In '72 kwamen een tweetal geweldige doffers het hok versterken, n.l. de '44' van Jac. Wolff en een jong uit de 1e Nationaal Barcelona van Wimke Pollmann te Arnhem. Van

het hok van Ko Nipius kwamen een tweetal Aarden-duivinnen, w.o. de '99' uit oude stamkoppel. Het zijn nooit grote aantallen geweest die er bijgehaald werden, maar altijd, weloverwogen, enkele klasseduiven, die de ploeg moesten kunnen versterken. Er zijn altijd kampioenschappen gewonnen, waar ze ook speelden. In de Zwolse Con-